

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne **5. dubna 2017** samosoudkyní Mgr. Lucií Homolkovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

[REDACTED],

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

u z n á v á s e v i n n ý m , ž e

1) v období od 1.6.2013 do 17.5.2014 v Janovicích v Podještědí, Jablonném v Podještědí ani nikde jinde, vyjma měsíce září 2013, kdy uhradil částku 2.300,-Kč, úmyslně řádně neplnil svou zákonnou vyživovací povinnost vůči svému synovi [REDACTED], ačkoliv mu tuto povinnost ukládá jednak ustanovení § 85 odst.1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, dále ustanovení § 910 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, a jednak rozsudek Okresního soudu v České Lípě spisové značky 19 P 145/2010-22 ze dne 22.12.2010, jenž nabyl právní moci dne 25.1.2011, kterým mu bylo stanoveno přispívat na výživu syna [REDACTED] částku ve výši 2.200,- Kč měsíčně splatných ke každému 20. dni v měsíci k rukám matky [REDACTED] a za toto období tak na výživném dluží celkem částku 21.500,- Kč,

2) v přesně nezjištěné době v měsíci únoru 2014 na základě získané informace vstoupil již vykopnutými dveřmi do domu č.p. [REDACTED] v ulici [REDACTED] v Jablonném v Podještědí, do kterého již v této době bylo provedeno vloupání, a z tohoto odcizil dva kusy reproduktorů, nezjištěné značky o rozměrech 70x20x20 cm, osazené basovým reproduktorem a jedním výškovým reproduktorem, v hodnotě 1000 Kč, čímž způsobil poškození [REDACTED] škodu ve výši 1.000,-Kč

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3T 110/2013, který nabyl právní moci dne 23.7.2013, odsouzen též pro přečin krádež dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 30 měsíců, který byl usnesením téhož soudu téže sp. zn. přeměněn dne 6.5.2016 na trest nepodmíněný v trvání 10 měsíců,

t e d y

ad 1)

- úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

ad 2)

- jednak si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,
- jednak neoprávněně vniknul do obydlí jiného,

č í m ž s p á c h a l

pod bodem 1

- přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

pod bodem 2

- jednak přečin krádež dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku
- jednak přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku,

Za to se

o d s u z u j e

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v a c e t i č t y ř (24) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **č t y ř i c e t (40) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve výroku o trestu **r u š í** rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 12.7.2016 sp. zn. **5 T 10/2014**, který nabyl právní moci dne 18.8.2016, trestní příkaz Okresního soudu v Liberci ze dne 26.2.2016 sp. zn. **1 T 214/2014**, který nabyl právní moci dne 18.3.2016 a trestní příkaz Okresního soudu v Liberci ze dne 6.6.2014 sp. zn. **3 T 117/2014**, který nabyl právní moci dne 20.11.2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Naproti tomu se podle § 226 písm. c) trestního řádu **z p r o š t ů j e** obžaloby, že
3) v přesně nezjištěné době v měsíci únoru 2014 v Jablonném v Podještědí na náměstí Míru převzal od [REDAKCE] set top box zn. Sencor SDP 1009T v hodnotě 500,- Kč, jako úhradu dluhu, přestože věděl, že tato věc byla získána trestným činem, a to po vloupáním do rekreační chalupy č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v Jablonném v Podještědí, přičemž tento set top box následně dne 17.2.2014 prodal do [REDAKCE] v Jablonném v Podještědí za částku 150,-Kč,

čímž měl spáchat

pod bodem 3

- přečin podílnictví dle § 214 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

ODŮVODNĚNÍ

V hlavním líčení byly zjištěny následující okolnosti:

Obžalovaný je po dlouhém pátrání po zjištění jeho pobytu stíhán jako uprchlý, soud tedy podle § 207 odst.2 tr.řádu přečetl jeho výpověď z přípravného řízení, kde velmi stručně bez bližších podrobností uvedl, že skutky tak, jak jsou popsány, jsou pravdivé.

Svědkyne [REDAKCE] uvedla, že obžalovaný nehradí výživné na syna [REDAKCE] od 1.6.2013 prakticky stále. Nedostala od něj vůbec žádnou částku, se synem se nestýká a nekupuje mu ani žádné dárky. Syn se stýká pouze s rodiči obžalovaného, ale zřídka, od nich občas něco dostane, ale určitě za syna neplatí výživné. Svědkyně je zaměstnaná, vydělá si 19.000,- Kč, z toho hradí nájem, věci na auto, pojistky a výdaje spojené se synem. Syn je žákem 1. třídy ZŠ, při nástupu do školy vybavení stálo určitě 3.000,- Kč, nyní je syn se školou na horách a musela hradit 1.800,- Kč. S náklady jí občas pomáhají její rodiče, ale jsou v důchodu. Syn je zdravý, lehce šilhá, dojíždí k lékaři do Lípy. Chodí na fotbal, hradí 100,- Kč měsíčně, a dále plavání. Má pouze jedno dítě a žádné další vyživovací povinnosti. Syn prozatím brýle nenosí. Fotbal ji jinak stojí asi 2.000,- Kč ročně, protože musí kupovat kopačky v hodnotě 700,- Kč až 1.000,- Kč a pomůcky jako dres.

Odcizení věcí včetně reproduktorů potvrdil i sv. [REDAKCE]

Z listinných důkazů bylo zjištěno, že vyživovací povinnost k nezletilému synovi byla stanovená ve výroku citovaným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě. Podle rodného listu je obžalovaný jeho otcem. Dle sdělení příslušných úřadů práce byl obžalovaný v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 3.5.2013 do 9.6.2013, kdy byl sankčně vyřazen, nárok na dávky podpory mu nevzniknul, dávky hmotné nouze nepobíral. [REDAKCE] nepobírala dávky hmotné nouze ani dávky státní sociální podpory. Dle sdělení zaměstnavatele [REDAKCE] byl obžalovaný

v pracovním poměru od 15.7.2013 do 8.10.2013, kdy byl pracovní poměr ukončen dohodou pro opakované porušení pracovní kázně – neomluvené absence. Skutek pod bodem 2) prokazuje jednak doznání obžalovaného a dále protokol o ohledání místa činu. Pokud jde o předchozí odsouzení obžalovaného, tak jednak byl trestním příkazem Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3T 110/2013, který nabyl právní moci dne 23.7.2013, odsouzen též pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku a byl mu uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání 30 měsíců, který byl usnesením téhož soudu téže sp. zn. přeměněn dne 6.5.2016 na trest nepodmíněný v trvání 10 měsíců, který pro nepřítomnost obžalovaného stále není vykonáván. Dále byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 12.7.2016 sp. zn. 5 T 10/2014, který nabyl právní moci dne 18.8.2016, trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 26.2.2016 sp. zn. 1 T 214/2014, který nabyl právní moci dne 18.3.2016 a trestním příkazem Okresního soudu v Liberci ze dne 6.6.2014 sp. zn. 3 T 117/2014, který nabyl právní moci dne 20.11.2015, které jsou všechny ve vztahu souhrnnosti a současné době tak obžalovaný vykonává podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců se zkušební dobou v trvání 34 měsíců, která běží do 20.9.2018. Byl rovněž řešen pro přestupek proti majetku.

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti pod body 1 a 2 tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný se bez podrobností doznal k oběma skutkům, v bodě 1 ho navíc usvědčuje [REDAKCE] matka nezl.syna a v bodě 2 [REDAKCE] a listinné důkazy. Obžalovaný tak od června 2013 přestal řádně a včas hradit výživné na svého nezletilého syna, kromě jedné uvedené platby, z evidence úřadu práce se nechal vyřadit pro nespolupráci a dále nebyl evidován na úřadu práce, jehož prostřednictvím by mohl získat pravidelný zdroj příjmů, který by mu umožňoval řádné úhrady výživného, pokud nastoupil do zaměstnání, neplněním pracovních povinností, na které byl písemně upozorněn, zapříčinil ukončení pracovního poměru. Obžalovaný nemá ani žádné zdravotní omezení, nepobíral v uvedené době nemocenské dávky a není tak žádný důvod, proč by nemohl hradit řádně určené výživné. Tím tak naplnil všechny zákonné znaky přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. V bodě 2 bylo jeho jednání kvalifikováno jednak jako přečin krádeže dle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť si присvojil cizí věc, tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán, a jelikož nebylo prokázáno, že do domu násilným způsobem vnikl právě obžalovaný, je jeho jednání kvalifikováno pouze dle § 178 odst. 1 tr. zákoníku, neboť neoprávněně vniknul do domu jiného.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný se k přečinům doznal, lze mu tedy přičíst jako polehčující okolnost doznání. Soud v intencích § 43 odst. 2 tr. zákoníku uložil obžalovanému souhrnný trest ke třem rozhodnutím a to rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 12.7.2016 sp. zn. 5 T 10/2014, který nabyl právní moci dne 18.8.2016, trestnímu příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 26.2.2016 sp. zn. 1 T 214/2014, který nabyl právní moci dne 18.3.2016 a trestnímu příkazu Okresního soudu v Liberci ze dne 6.6.2014 sp. zn. 3 T 117/2014, neboť nyní posuzovaná trestná činnost byla ukončena dne 17.5.2014, tedy před doručením prvního zmíněného trestního příkazu, když tam stanovený výrok o trestu byl zároveň zrušen. Obžalovanému tak byl uložen souhrnný podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 24

měsíců se zkušební dobou v trvání 40 měsíců, tedy trest již v horní polovině trestní sazby podle § 205 odst.2 tr.zákoníku jako ustanovení nejpřísnější, a to vzhledem k trestní minulosti obžalovaného. V průběhu stanovené zkušební doby bude soud chování obžalovaného pravidelně sledovat a při nedodržení stanovených podmínek lze rozhodnout o neosvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení a přeměně na trest nepodmíněný. Ukládat mu již trest nepodmíněný by bylo dle názoru soudu nepřiměřeně přísné, a také by vyvstal problém, zda by takový trest byl vykonatelný, když je obžalovaný dlouhodobě neznámého pobytu.

Naproti tomu byl obžalovaný zproštěn obžaloby pro skutek pod bodem 3, neboť jeho vlastní doznání, bez jakýchkoliv podrobností ke způsobu a okolnostem spáchání činu, nelze bez dalších důkazů brát jako jediný usvědčující důkaz. Do rekreační chalupy [REDAKCE] v Jablonném v Podještědí bylo skutečně vniknuto, jak oznámila [REDAKCE] a mezi jinými věcmi byl odcizen zmíněný settopbox, za což byl již pravomocně odsouzen [REDAKCE] rozsudkem ze dne 14.1.2015, sp.zn. 5T 108/2014, který tehdy v HL tvrdil, že ho předal právě [REDAKCE] Samotný [REDAKCE] ale nebyl v pozici svědka vyslechnutý v přípravném řízení, dokonce takový důkaz ani v listinné podobě nebyl založen do spisu a bylo by bezúčelné [REDAKCE] vyslýchat znovu, když má jako odsouzený v pozici svědka právo odepřít výpověď. Do zastavárny ho navíc odnesl [REDAKCE] zřejmě otec obžalovaného, který se ale na výzvu policie vyjádřil, že on ho tam neodnesl a odnesl ho tam asi jeho syn, se kterým se nestýká, což je tvrzení v přímém rozporu s kupní smlouvou uzavřenou dne 17.2.2014 v M a J Bazaru. Soud tedy obžalovaného v tomto bodu obžaloby viny zprostil, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Nikdo z poškozených se s nárokem na náhradu škody nepřipojil, proto soud o těchto nárocích nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **o s m i** dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení obsahu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit soudu **ve trojím vyhotovení**. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 5. dubna 2017

Mgr. Lucie Homolková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: